

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Aquesta Sala va dictar sentència, de data 30.01.18, amb la següent part dispositiva: *“DECIDEIX DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. M.A.A.O. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de març de 2017, que confirmem íntegrament”*.

II.- La Sra. M.A.A.O. va formular, en data de registre 22.03.18, incident de nul·litat d'actuacions contra la referida sentència d'aquesta Sala, segons el qual i pels motius continguts demanava la nul·litat de la sentència de 30.01.18 per la vulneració del dret a la jurisdicció, del dret a la defensa i del dret al recurs previst a l'article 10 de la Constitució Andorrana, tot

imposant les costes processals causades a la part defenent, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

La part contrària es va oposar a l'incident de nul·litat d'actuacions per escrit de data de registre 05.04.18 i va sol·licitar, en atenció als arguments exposat en el cos de l'escrit, la desestimació de l'incident i la imposició de les costes processals a la part que l'ha promogut.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

En el cas present, la representació processal de la Sra. M.A.A.O. argumenta que aquesta Sala havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció tant per haver dictat *“una resolució no raonable, no estar suficientment motivada, ni fonamentada en dret, no essent complerta ni congruent amb les pretensions d'aquesta part. La sentència és arbitrària i desproveïda de tota lògica, el raonament del qual no només desconeix la llei aplicable, sinó que no es fonamenta en Dret.”* Com pel fet de que també *“vulnera l'article 10.1 de la Constitució en la mesura que incorre en incongruència omissiva .... infringint el dret de defensa (art. 10.2 CA) i el dret al recurs.”*

II.- Pertoca ara analitzar, amb més profunditat, aquests arguments.

Com recorda l'Aute del Tribunal Constitucional del 5-5-2014 relatiu al recurs d'empara 2014-7-RE: *“la valoració de les proves és una tasca que l'ordenament constitucional reserva als jutges i als tribunals de la jurisdicció ordinària i, llevat dels casos en els quals estan implicats drets fonamentals substantius com ara el dret a la llibertat, aquesta qüestió només adquireix relleu constitucional i pot ser sotmesa a enjudiciament del Tribunal Constitucional en el supòsit que la valoració no estigui motivada, sigui lògicament o jurídicament irraonable o incorri en error material patent”*.

Traslladades aquestes consideracions al cas present, aquesta Sala estima que -com molt fa veure la part adversa a la sol·licitant- sota un verdader ventall d'infraccions a l'article 10 de la CA, el que realment pretén la sol·licitant és impugnar la valoració de la prova duta a terme en la sentència i degudament detallada i motivada, malgrat no ho accepti així la promotora de l'incident.

Per començar, hem de recordar que l'acció instada per la part agent ja no era del tot ben definida i el Tribunal va haver de fer l'esforç de perfilar les argumentacions de l'agent per concloure que l'acció que instava era una reivindicatòria.

En segon lloc, hem també explicat que aclarida l'acció exercitada en la demanda, el primer dels requisits que ha de concorre és que l'agent demostrí que és la legítima propietària d'allò que reivindica davant la part contrària. Si aquest requisit no concorre ja no cal examinar la resta de requisits (identificació de la cosa i injusta possessió de la cosa per part de l'oponent). Així ho expliquem en els FJ II i III de la sentència.

En tercer lloc, hem fet una extensa i detallada valoració de la prova practicada en el FJ IV que no cal reiterar per arribar a la conclusió que no existia la certesa de que efectivament, amb la documental aportada i sobre

la que es fonamentava la demanda, la Sra. M.A.A.O. fos la propietària de la finca “Terra de la X” que reivindicava. Hem analitzat les consideracions que feia el Sr. Notari (que no estimem que siguin clàusules d’estil) sinó indicadores de quina era la font de les manifestacions contingudes en el document públic (la pròpia Sra. M.A.A.O.) i amb reiterades expressions del fedatari públic “afirmacions de la compareixent sota la seva exclusiva responsabilitat”.

És a dir, que hem intentat explicar a la part agent que no era suficient la prova que havia proposat i practicat per demostrar el primer i fonamental requisit de l’acció reivindicatòria que plantejava. I ara en el seu recurs el que pretén és revisar en tercera instància la valoració de la prova des de la seva legítima però unilateral visió.

Per acabar, direm que tampoc ha pogut existir cap incongruència omissiva i de retruc veure’s perjudicat el seu dret de defensa perquè la Sala no ha entrat a valorar la concurrència dels altres requisits, en especial el de la possessió injusta per la part contrària de la cosa reivindicada, doncs si fallava el primer requisit, els altres ja no havien de ser examinats per resultar inútil per a la resolució del litigi. I tampoc es veu afectat el dret al recurs perquè no sabem exactament a què es refereix. No sabem endevinar quin dret al recurs (fonamentat fins i tot en el Pacte Internacionals relatiu als drets civils i polítics de 1966 i en el Conveni Europeu dels drets Humans) li ha vulnerat la sentència.

III.- La desestimació de l’incident de nul·litat suposa la condemna de la Sra. M.A.A.O. a satisfer les costes judicials per la regla del venciment (arg. Codi 7, 51, 5), inclosos honoraris d’advocat i de procurador.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d’Andorra,

DECIDEIX

NO DONAR LLOC a l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat per la representació processal de la Sra. M.A.A.O. contra la sentència dictada per aquesta Sala en data 30 de gener de 2018. Condemnar la part promotora d'aquest incident a satisfer les costes judicials causades, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.